

นฤชยา กองจินดา: ความสัมพันธ์ระหว่างตัวก่อความเครียดในงาน เรื่องรบกวนในชีวิตประจำวัน และความเครียด โดยมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเอ ความเชื่อในแหล่งการควบคุม และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเป็นตัวแปรกำกับ. (RELATIONSHIPS AMONG WORK STRESSORS, HASSLES, AND STRESS: THE MODERATING EFFECTS OF TYPE A BEHAVIOR PATTERN, LOCUS OF CONTROL, AND SELF-EFFICACY)

อ.ที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชาวุธ, 82 หน้า. ISBN 974-17-3570-7

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวก่อความเครียดในงานกับความเครียด และเรื่องรบกวนในชีวิตประจำวันกับความเครียด โดยมีรูปแบบพฤติกรรมแบบเอ ความเชื่อในแหล่งการควบคุม และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเป็นตัวแปรกำกับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ มาตรวัดตัวก่อความเครียดในงาน มาตรวัดเรื่องรบกวนในชีวิตประจำวัน มาตรวัดความเครียด มาตรวัดรูปแบบพฤติกรรมแบบเอ มาตรวัดความเชื่อในแหล่งการควบคุม และมาตรวัดความเชื่อมั่นในความสามารถของตน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ พนักงานธนาคารพาณิชย์ 2 แห่ง จำนวน 184 คน

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบพฤติกรรมแบบเอ ความเชื่อในแหล่งการควบคุม และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนไม่เป็นตัวแปรกำกับทั้งในความสัมพันธ์ระหว่างตัวก่อความเครียดในงานกับความเครียด และเรื่องรบกวนในชีวิตประจำวันกับความเครียด โดยตัวแปรทุกตัวทำหน้าที่เป็นตัวแปรอิสระทำนายความเครียด ตัวก่อความเครียดในงาน รูปแบบพฤติกรรมแบบเอ ความเชื่อในแหล่งการควบคุม และความเชื่อมั่นในความสามารถของตน สามารถร่วมกันทำนายการผันแปรของความเครียดได้ร้อยละ 30 ในขณะที่เรื่องรบกวนในชีวิตประจำวัน รูปแบบพฤติกรรมแบบเอ ความเชื่อในแหล่งการควบคุม และความเชื่อมั่นในความสามารถของตน สามารถร่วมกันทำนายการผันแปรของความเครียดได้ร้อยละ 38

The purposes of this research were to study the relationships between work stressors and stress, and between hassles and stress with the moderating effects of type A behavior pattern, locus of control, and self-efficacy. The instruments were Work Stressor Scale, Hassle scale, DASS-Stress Scale, TABP Component Measures, I-E Scale, and Self-Efficacy Scale. The subjects were 184 employees in two commercial banks.

It was found that Type A behavior pattern, locus of control, and self-efficacy did not significantly moderate the relationships between work stressors and stress, and between hassles and stress. All variables functioned as independent variables predicting stress. Work stressors, type A behavior pattern, locus of control, and self-efficacy explained 30% of the variance in stress, while hassles, type A behavior pattern, locus of control, and self-efficacy explained 38% of the variance in stress.